
Subala Upanishad

सुबालोपनिषत्

Document Information

Text title : subAlopaniShat

File name : subAla.itx

Category : upanishhat, upanishad

Location : doc_upanishhat

Author : Vedic Tradition

Transliterated by : Sunder Hattangadi sunderh at hotmail.com

Proofread by : Sunder Hattangadi sunderh at hotmail.com

Latest update : January 5, 2000

Send corrections to : Sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

August 25, 2020

sanskritdocuments.org

Subala Upanishad

सुबालोपनिषत्

॥ अथ सुबालोपनिषत् ॥

बीजाज्ञानमडाभोडापह्नुवाद्यद्विशिष्यते ।
निर्बीजं त्रैपदं तत्त्वं तदस्मीति विचिन्तये ॥

ॐ पूर्णमदः पूर्णमिदं पूर्णात्पूर्णमुद्व्यते ।
पूर्णस्य पूर्णमादाय पूर्णमेवावशिष्यते ॥

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

ॐ तदाहुः किं तदासीत्तस्मै स ङोवाय
न सन्नसन्न सदसदिति तस्मात्तमः सञ्जायते
तमसो भूतादिर्भूतादेराकाशमाकाशा-
द्वायुर्वायुर्गिरग्रेरापोऽदभ्यः पृथिवी तदण्डं
समभवत्तत्संवत्सरमात्रमुषित्वा द्विधाकरो-
दधस्ताद्भूमिमुपरिष्ठादाकाशं मध्ये पुरुषो
दिव्यः सदस्रशीर्षा पुरुषः सदस्राक्षः सदस्रपात् ।
सदस्रबाहुरिति सोऽग्रे भूतानां मृत्युमसृजन्त्यक्षरं
त्रिशिरस्कं त्रिपादं षड्दशरुं तस्य ब्रह्माभिधेति
स ब्रह्माणमेव विवेश स मानसान्सप्त पुत्रानसृजत्तेऽ
विराजः सत्यमानसानसृजत्तेऽ प्रजापतयो ब्राह्मणोऽस्य
भुवमासीद्बाहू राजन्यः कृतः ।

ॐ तदस्य यद्वैश्यः पदभ्यां शूद्रो अजायत ॥

चन्द्रमा मनसो जातश्चक्षुः सूर्यो अजायत ।
श्रोत्राद्वायुश्च प्राणश्च हृदयात्सर्वमिदं जायते ॥

ॐ इति प्रथमः षडः ॥

अपानान्निषादा यक्षराक्षसगन्धर्वाश्चास्थिभ्यः

पर्वता लोमत्स्य ओषधिवनस्पतयो ललाटात्कोधजो रुद्रो
 जायते तस्यैतस्य मडतो भूतस्य निःश्वसितमेवैतद्यदृग्वदो
 यजुर्वेदः सामवेदोऽथर्ववेदः शिक्षा कल्यो व्याकराणं
 निरुक्तं छन्दो ज्योतिषामयनं न्यायो भीमांसा धर्मशास्त्राणि
 व्याख्यानान्युपव्याख्यानानि च सर्वाणि च भूतानि
 छिरण्यज्योतिर्यस्मिन्नयमात्माधिक्षियन्ति भुवनानि विश्वा ॥

आत्मानं द्विधाकरोर्ध्वेन स्त्री अर्धेन पुरुषो देवो भूत्वा
 देवानसृजदृषिर्भूत्वा ऋषीन्यक्षराक्षसगन्धर्वान्-
 ग्राम्यानारण्यांश्च पशून्सृजदितरा गौरितरोऽनड्वानितरो
 वऽवेतरोऽश्च एतरा गर्दभीतरो गर्दभ एतरा विश्वम्भरीतरो
 विश्वम्भरः सोऽन्ते वैश्वानरो भूत्वा सन्द्ग्ध्वा सर्वाणि
 भूतानि पृथिव्यासु प्रलीयत आपस्तेजसि प्रलीयन्ते तेजो वायौ
 विलीयते वायुराकाशे विलीयत आकाशमिन्द्रियेष्विन्द्रियाणि
 तन्मात्रेषु तन्मात्राणि भूतादौ विलीयन्ते भूतादिर्मडति
 विलीयते मडानव्यक्ते विलीयतेऽव्यक्तमक्षरे विलीयते अक्षरं
 तमसि विलीयते तमः परे देव अेकीभवति परस्तात्र सन्नासन्नासद-
 सदित्येतन्निर्वाणानुशासनमिति वेदानुशासनमिति वेदानुशासनम् ॥
 एति द्वितीयः खण्डः ॥ २ ॥

असद्गा एदमग्र आसीदजतमभूतमप्रतिष्ठित-
 मशब्दमस्पर्शमरूपमरसमगन्धमव्ययम-
 मडान्तमभृडन्तमजमात्मानं मत्वा धीरो न शोचति ॥

अप्रमाणाभुभुमश्रोत्रमवागमनोऽतेजस्कमयक्षु-
 ष्मनामगोत्रमशिरस्कमपाणिपादमस्निग्धमलोहित-
 मप्रमेयमद्भ्रस्वमदीर्घमस्थूलमनाएवन्त्वमपार-
 मनिर्देश्यमनपावृतमप्रतर्क्यमप्रकाश्यमसंवृत-
 मनन्तरमबाह्यं न तदश्राति किञ्चन न तदश्राति
 कश्चनैतद्वै सत्येन दानेन तपसाऽनाशडेन ब्रह्मथर्येण
 निर्वेदनेनानाशडेन षड्ङ्गेनैव साधयेद्वैतत्रयं
 वीक्षेत दमं दानं दयामिति न तस्य प्राणा उल्ढामन्त्यत्रैव
 समवलीयन्ते ब्रह्मैव सन्ब्रह्माध्येति य अेवं वेद ॥

ॐ ति तृतीयः अण्डः ॥ ३ ॥

लृद्यस्य मध्ये लोहितं मांसपिण्डं
 यस्मिंस्तद्वदं पुण्डरीकं कुमुदमिवानेकधा
 विकसितं लृद्यस्य दश छिद्राणि भवन्ति येषु
 प्राणाः प्रतिष्ठिताः स यदा प्राणेन सल
 संयुज्यते तदा पश्यति नद्यो नगराणि बहूनि
 विविधानि य यदा व्यानेन सल संयुज्यते तदा पश्यति
 देवांश्च ऋषींश्च यदापानेन सल संयुज्यते
 तदा पश्यति यक्षराक्षसगन्धर्वान्यथा उदानेन
 सल संयुज्यते तदा पश्यति देवलोकान्देवान्स्कन्दं
 जयन्तं येति यदा समानेन सल संयुज्यते तदा
 पश्यति देवलोकान्धनानि य यदा वैरभेण सल
 संयुज्यते तदा पश्यति दृष्टं य श्रुतं य भुक्तं
 याभुक्तं य सञ्चयासञ्च्य सर्वं पश्यति अथेमा
 दश दश नाड्यो भवन्ति तासामेकैकस्य द्वासप्ततिर्द्वासप्ततिः
 शाभा नाडीसलस्राणि भवन्ति यस्मिन्नयमात्मा स्वपिति
 शब्दानां य करोत्यथ यद्वितीये सङ्घोशे स्वपिति तदेमं
 य लोकं परं य लोकं पश्यति सर्वाञ्छब्दान्विजानाति
 स सम्प्रसादं इत्यायक्षते प्राणः शरीरं परिरक्षति उरितस्य
 नीलस्य पीतस्य लोहितस्य श्वेतस्य नाड्यो रुधिरस्य पूर्णा
 अथात्रैतद्वदं पुण्डरीकं कुमुदमिवानेकधा विकसितं
 यथा केशः सलस्रधा भिन्नस्तथा छिता नाम नाड्यो भवन्ति
 लृधाकाशे परे कोशे द्विव्योडयमात्मा स्वपिति यत्र सुप्तो न
 कञ्चन कामं कामयते न कञ्चन स्वप्नं पश्यति
 न तत्र देवा न देवलोका यज्ञा न यज्ञा वा न माता
 न पिता न बन्धुर्न भान्धवो न स्तेनो न ब्रह्मलडा
 तेजस्कायममृतं सलिलं अवेदं सलिलं वनं भूयस्तेनैव
 मार्गोण जात्राय धावति सम्राडिति डोवाय ॥

ॐ ति चतुर्थः अण्डः ॥ ४ ॥

स्थानानि स्थानिभ्यो यच्छति नाडी तेषां
 निबन्धनं यक्षुरध्यात्मं द्रष्टव्यमधिभूतमादित्यस्तत्राधिदैवतं

नाडी तेषां निबन्धनं यश्चक्षुषि यो द्रष्टव्ये य आदित्ये
यो नाड्यां यः प्राणो यो विज्ञाने य आनन्दे यो
दृधाकाशे य ऐतस्मिन्सर्वस्मिन्नन्तरे संयरति सोऽयमात्मा
तमात्मानमुपासीताजरममृतमलयमशोकमनन्तम् ॥

श्रोत्रमध्यात्मं श्रोतव्यमधिभूतं दिशस्तत्राधिदैवतं
नाडी तेषां निबन्धनं यः श्रोत्रे यः श्रोतव्ये यो दिक्षु
यो नाड्यां यः प्राणो यो विज्ञाने य आनन्दे यो
दृधाकाशे य ऐतस्मिन्सर्वस्मिन्नन्तरे संयरति सोऽयमात्मा
तमात्मानमुपासीताजरममृतमलयमशोकमनन्तम् ॥

नासाध्यात्मं घ्रातव्यमधिभूतं पृथिवी तत्राधिदैवतं
नाडी तेषां निबन्धनं यो नासायां यो घ्रातव्ये यः
पृथिव्यां यो नाड्यां यः प्राणो यो विज्ञाने य आनन्दे यो
दृधाकाशे य ऐतस्मिन्सर्वस्मिन्नन्तरे संयरति सोऽयमात्मा
तमात्मानमुपासीताजरममृतमलयमशोकमनन्तम् ॥

जिह्वाध्यात्मं रसयितव्यमधिभूतं वरुणस्तत्राधिदैवतं
नाडी तेषां निबन्धनं यस्त्वयि यः स्पर्शयितव्ये
यो वरुणे यो नाड्यां यः प्राणो यो विज्ञाने य आनन्दे यो
दृधाकाशे य ऐतस्मिन्सर्वस्मिन्नन्तरे संयरति सोऽयमात्मा
तमात्मानमुपासीताजरममृतमलयमशोकमनन्तम् ॥

त्वग्ध्यात्मं स्पर्शयितव्यमधिभूतं वायुस्तत्राधिदैवतं
नाडी तेषां निबन्धनं यस्त्वयि यः स्पर्शयितव्ये यो वायौ
यो नाड्यां यः प्राणो यो विज्ञाने य आनन्दे यो दृधाकाशे
य ऐतस्मिन्सर्वस्मिन्नन्तरे संयरति सोऽयमात्मा
तमात्मानमुपासीताजरममृतमलयमशोकमनन्तम् ॥

मनोऽध्यात्मं मन्तव्यमधिभूतं यन्द्रस्तत्राधिदैवतं
नाडी तेषां निबन्धनं यो मनसि यो मन्तव्ये यश्चन्द्रे
यो नाड्यां यः प्राणो यो विज्ञाने य आनन्दे यो दृधाकाशे
य ऐतस्मिन्सर्वस्मिन्नन्तरे संयरति सोऽयमात्मा
तमात्मानमुपासीताजरममृतमलयमशोकमनन्तम् ॥

बुद्धिरध्यात्मं बोद्धव्यमधिभूतं ब्रह्मा तत्राधिदैवतं

नाडी तेषां निबन्धनं यो बुद्धौ यो बोद्धव्ये यो ब्रह्मणि
 यो नाड्यां यः प्राणो यो विज्ञाने य आनन्दे यो लृधाकाशे
 य एतस्मिन्सर्वस्मिन्नन्तरे संयरति सोऽयमात्मा
 तमात्मानमुपासीताज्जरममृतमभयमशोकमनन्तम् ॥

अलङ्कारोऽध्यात्ममङ्कर्व्यमधिभूतं
 रुद्रस्तत्राधिदैवतं नाडी तेषां निबन्धनं
 योऽलङ्कारे योऽङ्कर्व्ये यो रुद्रे यो नाड्यां
 यः प्राणो यो विज्ञाने य आनन्दे यो लृधाकाशे
 य एतस्मिन्सर्वस्मिन्नन्तरे संयरति सोऽयमात्मा
 तमात्मानमुपासीताज्जरममृतमभयमशोकमनन्तम् ॥

चित्तमध्यात्मं येतयितव्यमधिभूतं
 क्षेत्रज्ञस्तत्राधिदैवतं नाडी तेषां निबन्धनं
 यश्चित्ते यश्चेतयितव्ये यः क्षेत्रज्ञे यो नाड्यां
 यः प्राणो यो विज्ञाने य आनन्दे यो लृधाकाशे
 य एतस्मिन्सर्वस्मिन्नन्तरे संयरति सोऽयमात्मा
 तमात्मानमुपासीताज्जरममृतमभयमशोकमनन्तम् ॥

वागध्यात्मं वक्तव्यमधिभूतमग्निस्तत्राधिदैवतं
 नाडी तेषां निबन्धनं यो वाशि यो वक्तव्ये योऽग्नौ
 यो नाड्यां यः प्राणो यो विज्ञाने य आनन्दे यो लृधाकाशे
 य एतस्मिन्सर्वस्मिन्नन्तरे संयरति सोऽयमात्मा
 तमात्मानमुपासीताज्जरममृतमभयमशोकमनन्तम् ॥

उस्तावध्यात्ममादातव्यमधिभूतमिन्द्रस्तत्राधिदैवतं
 नाडी तेषां निबन्धनं यो उस्ते य आदातव्ये य ऋद्रे यो नाड्यां
 यः प्राणो यो विज्ञाने य आनन्दे यो लृधाकाशे य
 एतस्मिन्सर्वस्मिन्नन्तरे संयरति सोऽयमात्मा
 तमात्मानमुपासीताज्जरममृतमभयमशोकमनन्तम् ॥

पादावध्यात्मं गन्तव्यमधिभूतं विष्णुस्तत्राधिदैवतं
 नाडी तेषां निबन्धनं यः पादे यो गन्तव्ये यो विष्णौ
 यो नाड्यां यः प्राणो यो विज्ञाने य आनन्दे यो लृधाकाशे
 य एतस्मिन्सर्वस्मिन्नन्तरे संयरति सोऽयमात्मा

तमात्मानमुपासीताजरममृतमलयमशोकमनन्तम् ॥

पायुरध्यात्मं विसर्जयितव्यमधिभूतं
मृत्युस्तत्राधिदैवतं नाडी तेषां निबन्धनं
यः पायौ यो विसर्जयितव्ये यो मृत्यौ यो नाड्यां
यः प्राणो यो विज्ञाने य आनन्दे यो लुधाकाशे
य अेतस्मिन्सर्वस्मिन्नन्तरे संथरति सोऽयमात्मा
तमात्मानमुपासीताजरममृतमलयमशोकमनन्तम् ॥

उपस्थोऽध्यात्ममानन्दयितव्यमधिभूतं
प्रजापतिस्तत्राधिदैवतं नाडी तेषां निबन्धनं
य उपस्थे य आनन्दयितव्ये यः प्रजापतौ यो नाड्यां
यः प्राणो यो विज्ञाने य आनन्दे यो लुधाकाशे
य अेतस्मिन्सर्वस्मिन्नन्तरे संथरति सोऽयमात्मा
तमात्मानमुपासीताजरममृतमलयमशोकमनन्तम् ॥

अेष सर्वज्ञ अेष सर्वेश्वर अेष सर्वाधिपतिरेषोऽन्तर्याम्येष
योनिः सर्वस्य सर्वसौष्येरुपास्थमानो न य सर्वसौष्यान्युपास्थति
वेदशास्त्रैरुपास्थमानो न य वेदशास्त्राण्युपास्थति
यस्यानमिदं सर्वे न य योऽन्नं भवत्यतः परं सर्वनयनः
प्रशास्तान्नमयो भूतात्मा प्राणमय छन्द्रेयात्मा मनोमयः
संकल्पात्मा विज्ञानमयः कालात्मानन्दमयो लयात्मैकत्वं
नास्ति द्वैतं कुतो मर्त्यं नास्त्यमृतं कुतो नान्तःप्रज्ञो
न बलिः प्रज्ञो नोभयतः प्रज्ञो न प्रज्ञाधनो न प्रज्ञो
नाप्रज्ञोऽपि नो विदितं वेधं नास्तीत्येतन्निर्वाणानुशासनमिति
वेदानुशासनमिति वेदानुशासनम् ॥

एति पञ्चमः अण्डः ॥ ५ ॥

नैवेड किञ्चनात्र आसीदमूलमनाधारमिमाः
प्रजाः प्रजायन्ते दिव्यो देव अेको नारायणश्चक्षुश्च
द्रष्टव्यं य नारायणः श्रोत्रं य श्रोतव्यं य
नारायणो घ्राणं य घ्रातव्यं य नारायणो जिह्वा य
रसयितव्यं य नारायणस्त्वक् य स्पर्शयितव्यं य
नारायणो मतश्च मन्तव्यं य नारायणो बुद्धिश्च

भोद्धव्यं य नारायणोऽलङ्कारश्चाङ्कार्तव्यं य
 नारायणश्चित्तं य येतयितव्यं य नारायणो वाङ् य
 वक्तव्यं य नारायणो हस्तौ यादातव्यं य नारायणः
 पादौ य गन्तव्यं य नारायणः पायुश्च विसर्जयितव्यं
 य नारायण उपस्थश्चानन्दयितव्यं य नारायणो धाता
 विधाता कर्ता विकर्ता द्विव्यो देव ऐको नारायण आदित्या रुद्रा
 मरुतो वसवोऽश्विनावृथो यजूषि सामानि मन्त्रोऽग्नि-
 राज्याहुतिर्नारायण उद्भवः सम्भवो द्विव्यो देव ऐको नारायणो
 माता पिता भ्राता निवासः शरणं सुहृद्गतिर्नारायणो विराज
 सुदर्शनाजितासोभ्यामोघाकुमारामृतासत्यामध्यमाना-
 सीराशिशुतासूरासूर्यास्वराविज्ञेयानि नाडीनामानि द्विव्यानि
 गर्जति गायति वाति वर्षति वरुणोऽर्यमा यन्द्रमाः कला
 कलिर्धाता ब्रह्मा प्रजापतिर्मघवा द्विवसाश्चार्धद्विवसाश्च
 कलाः कल्याणोर्ध्वं य द्विशश्च सर्वं नारायणः ॥

पुरुष एवेदं सर्वं यद्भूतं यस्य भव्यम् ।
 उतामृतत्वस्येशानो यदत्रेनतिरोऽति ॥

तद्विष्णोः परमं पदं सदा पश्यन्ति सूरयः । द्विवीव यक्षुराततम् ॥
 तद्विप्रासो विपन्थवो जागृवांसः समिन्धते । विष्णोर्यत्परमं पदम् ॥
 तदेतन्निर्वाणानुशासनमिति वेदनुशासनमिति वेदानुशासनम् ॥
 एति षष्ठः भाऽः ॥ ६ ॥

अन्तःशरीरे निहितो गुडायामज ऐको नित्यो यस्य पृथिवी
 शरीरं यः पृथिवीमन्तरे संयरन् यं पृथिवी न वेद ॥

यस्यापः शरीरं योऽपोन्तरे संयरन् यमापो न विदुः ॥

यस्य तेजः शरीरं यस्तेजोन्तरे संयरन् यं तेजो न वेद ॥

यस्य वायुः शरीरं यो वायुमन्तरे संयरन् य वायुर्न वेद ॥

यस्याकाशः शरीरं य आकाशमन्तरे संयरन् यमाकाशो न वेद ॥

यस्य मनः शरीरं यो मनोन्तरे संयरन् यं मनो न वेद ॥

यस्य बुद्धिः शरीरं यो बुद्धिमन्तरे संयरन् यं बुद्धिर्न वेद ॥

यस्याऽङ्गारः शरीरं योऽङ्गारमन्तरे संयन् यमङ्गारो न वेद ॥

यस्य चित्तं शरीरं यश्चित्तमन्तरे संयन् यं चित्तं न वेद ॥

यस्याव्यक्तं शरीरं योऽव्यक्तमन्तरे संयन् यमव्यक्तं न वेद ॥

यस्याक्षरं शरीरं योऽक्षरमन्तरे संयन् यमक्षरं न वेद ॥

यस्य मृत्युः शरीरं यो मृत्युमन्तरे संयन् यं मृत्युर्न वेद ॥

स अेष सर्वभूतान्तरात्मापडतपाप्मा द्विव्यो देव अेको नारायणः ॥

अेतां विधामपान्तरतमाय ददावपान्तरतमो ब्रह्मणे ददौ ब्रह्मा

धोराङ्गिरसे ददौ धोराङ्गिरा रैकवाय ददौ रैकवो रामाय ददौ

रामः सर्वेभ्यो भूतेभ्यो ददावित्येवं निर्वाणानुशासनमिति

वेदानुशासनमिति वेदानुशासनम् ॥

एति सप्तमः षण्डः ॥ ७ ॥

अन्तःशरीरे निहितो गुडायामं शुद्धः सोऽयमात्मा

सर्वस्य मेदोमांसकवेदावकीर्णो शरीरमध्येऽत्यन्तोपडते

चित्रभित्तिप्रतीकाशे गन्धर्वनगरोपमे कदलीगर्भवन्निःसारे

जलबुद्बुदवयव्यले निःसृतमात्मानमचिन्त्यरूपं

द्विव्यं देवमसङ्गं शुद्धं तेजस्कायमरूपं

सर्वेश्वरमचिन्त्यमशरीरं निहितं गुडायाममृतं

विभ्राजमानमानन्दं तं पश्यन्ति विद्वांसस्तेन लये न पश्यन्ति ॥

एति अष्टमः षण्डः ॥ ८ ॥

अथ डैनं रैकवः पप्रच्छ भगवन्ऋस्मिन्सर्वेऽस्तं

गच्छन्तीति ॥ तस्मै स डोवाय यक्षुरेवाप्येति

यय्यक्षुरेवास्तमेति द्रष्टव्यमेवाप्येति यो

द्रष्टव्यमेवास्तमेत्यादित्यमेवाप्येति य आदित्यमेवास्तमेति

विराजमेवाप्येति यो विराजमेवास्तमेति प्राणमेवाप्येति यः

प्राणमेवास्तमेति विज्ञानमेवाप्येति यो विज्ञानमेवास्तमे-

त्यानन्दमेवाप्येति य आनन्दमेवास्तमेति तुरीयमेवाप्येति

यस्तुरीयमेवास्तमेति तदमृतमभयमशोकमनन्त-

निर्बाजमेवाप्येतीति डोवाय ॥

श्रोत्रमेवाप्येति यः श्रोत्रमेवास्तमेति श्रोतव्यमेवाप्येति
यः श्रोतव्यमेवास्तमेति दृशमेवाप्येति यो दृशमेवास्तमेति
सुदृशनामेवाप्येति यः सुदृशनामेवास्तमेत्यपानमेवाप्येति
योऽपानमेवास्तमेति विज्ञानमेवाप्येति यो विज्ञानमेवास्तमेति
तदमृतमभयमशोकमनन्तनिर्बीजमेवाप्येतीति उवाच ॥

नासमेवाप्येति यो नासामेवास्तमेति घ्रातव्यमेवाप्येति
यो घ्रातव्यमेवास्तमेति पृथिवीमेवाप्येति यः पृथिवीमेवास्तमेति
जितामेवाप्येति यो जितामेवास्तमेति व्यानमेवाप्येति यो
व्यानमेवास्तमेति विज्ञानमेवाप्येति
तदमृतमभयमशोकमनन्तनिर्बीजमेवाप्येतीति उवाच ॥

जिह्वामेवाप्येति यो जिह्वामेवास्तमेति रसयितव्यमेवाप्येति
यो रसयितव्यमेवास्तमेति वरुणामेवाप्येति यो वरुणमेवास्तमेति
सौम्यामेवाप्येति यः सौम्यामेवास्तमेत्युदानमेवाप्येति
य उद्यदानमेवास्तमेति विज्ञानमेवाप्येति
तदमृतमभयमशोकमनन्तनिर्बीजमेवाप्येतीति उवाच ॥

त्वयमेवाप्येति यस्त्वयमेवास्तमेति स्पर्शयितव्यमेवाप्येति
यः स्पर्शयितव्यमेवास्तमेति वायुमेवाप्येति यो वायुमेवास्तमेति
मोघामेवाप्येति यो मोघामेवास्तमेति समानमेवाप्येति
यः समानमेवास्तमेति विज्ञानमेवाप्येति
तदमृतमभयमशोकमनन्तनिर्बीजमेवाप्येतीति उवाच ॥

वायमेवाप्येति यो वायमेवास्तमेति वक्तव्यमेवाप्येति
यो वक्तव्यमेवास्तमेत्यग्निमेवाप्येति योऽग्निमेवास्तमेति
कुमारामेवाप्येति यः कुमारामेवास्तमेति वैरम्भ-
मेवाप्येति यो वैरम्भमेवास्तमेति विज्ञानमेवाप्येति
तदमृतमभयमशोकमनन्तनिर्बीजमेवाप्येतीति उवाच ॥

उस्तमेवाप्येति यो उस्तमेवास्तमेत्यादातव्यमेवाप्येति
य आदातव्यमेवास्तमेतीन्द्रमेवाप्येति य इन्द्रमेवास्त-
मेत्यमृतामेवाप्येति योऽमृतामेवास्तमेति मुष्यमेवाप्येति
यो मुष्यमेवास्तमेति विज्ञानमेवाप्येति
तदमृतमभयमशोकमनन्तनिर्बीजमेवाप्येतीति उवाच ॥

पादमेवाप्येति यः पादमेवास्तमेति गन्तव्यमेवाप्येति
 यो गन्तव्यमेवास्तमेति विष्णुमेवाप्येति यो विष्णुमेवास्तमेति
 सत्यामेवाप्येति यः सत्यामेवास्तमेत्यन्तर्याममेवाप्येति
 योऽन्तर्याममेवास्तमेति विज्ञानमेवाप्येति
 तदमृतमभयमशोकमनन्तनिर्बीजमेवाप्येतीति उवाच ॥

पायुमेवाप्येति यः पायुमेवास्तमेति विसर्जयितव्यमेवाप्येति
 यो विसर्जयितव्यमेवास्तमेति मृत्युमेवाप्येति यो मृत्युमेवास्तमेति
 मध्यमेवाप्येति यो मध्यमेवास्तमेति
 प्रलञ्जनमेवाप्येति यः प्रलञ्जनमेवास्तमेति विज्ञानमेवाप्येति
 तदमृतमभयमशोकमनन्तनिर्बीजमेवाप्येतीति उवाच ॥

उपस्थमेवाप्येति य उपस्थमेवास्तमेत्यानन्दयितव्यमेवाप्येति
 य आनन्दयितव्यमेवास्तमेति प्रजापतिमेवाप्येति यः प्रजापति-
 मेवास्तमेति नासीरामेवाप्येति यो नासीरामेवास्तमेति
 कुमारमेवाप्येति यः कुमारमेवास्तमेति विज्ञानमेवाप्येति
 तदमृतमभयमशोकमनन्तनिर्बीजमेवाप्येतीति उवाच ॥

मन अेवाप्येति यो मन अेवास्तमेति मन्तव्यमेवाप्येति
 यो मन्तव्यमेवास्तमेति यन्द्रमेवाप्येति यश्चन्द्रमेवास्तमेति
 शिशुमेवाप्येति यः शिशुमेवास्तमेति श्येनमेवाप्येति यः
 श्येनमेवास्तमेति विज्ञानमेवाप्येति
 तदमृतमभयमशोकमनन्तनिर्बीजमेवाप्येतीति उवाच ॥

बुद्धिमेवाप्येति यो बुद्धिमेवास्तमेति बोद्धव्यमेवाप्येति
 यो बोद्धव्यमेवास्तमेति ब्रह्माणमेवाप्येति यो
 ब्रह्माणमेवास्तमेति सूर्यामेवास्तमेति यः सूर्यामेवास्तमेति
 कृष्णमेवाप्येति यः कृष्णमेवास्तमेति विज्ञानमेवाप्येति
 तदमृतमभयमशोकमनन्तनिर्बीजमेवाप्येतीति उवाच ॥

अडङ्गारमेवाप्येति योऽडङ्गारमेवास्तमे-
 त्यडङ्गुर्तव्यमेवाप्येति योऽडङ्गुर्तव्यमेवास्तमेति
 रुद्रमेवाप्येति यो रुद्रमेवास्तमेत्यसुरामेवाप्येति
 योऽसुरामेवास्तमेति श्वेतमेवाप्येति यः श्वेतमेवास्तमेति
 विज्ञानमेवाप्येति तदमृतमभयमशोकमनन्त-

निर्बीजमेवाप्येतीति ङोवाय ॥

चित्तमेवाप्येति यश्चित्तमेवास्तमेति येतथितव्यमेवाप्येति
यश्चेतथितव्यमेवास्तमेति क्षेत्रज्ञमेवाप्येति यः
क्षेत्रज्ञमेवास्तमेति भास्वतीमेवाप्येति यो भास्वती-
मेवास्तमेति नागमेवाप्येति यो नागमेवास्तमेति विज्ञान-
मेवाप्येति यो विज्ञामेवास्तमेत्यानन्दमेवाप्येति य
आनन्दमेवास्तमेति तुरीयमेवाप्येति यस्तुरीयमेवास्तमेति
तदमृतमभयमशोकमनन्तं निर्बीजमेवाप्येति
तदमृतमभयमशोकमनन्तं निर्बीजमेवाप्येतीति ङोवाय ॥

य अ एवं निर्बीजं वेद निर्बीजं अवे स भवति न जायते
न म्रियते न मुष्यते न भिद्यते न दृष्यते न छिद्यते
न कम्पते न कुप्यते सर्वदृढोऽयमात्मेत्यायक्षते
नैवमात्मा प्रवचनशतेनापि लभ्यते न बलुश्रुतेन
न बुद्धिज्ञानाश्रितेन न मेधया न वेदैर्न यज्ञैर्न
तपोभिरुग्रैर्न सांप्र्यैर्न योगैर्न श्रमैर्नान्यैरात्मा-
नमुपलभन्ते प्रवचनेन प्रशंसया व्युत्थानेन तमेतं
ब्राह्मणम् ॥ शुश्रुवांसोऽनूयाना उपलभन्ते शान्तो
दान्त उपरतस्ति तिक्षुः समाहितो भूत्वात्मन्येवात्मानं
पश्यति सर्वस्यात्मा भवति य अवे वेद ॥

इति नवमः पादः ॥ ८ ॥

अथ हैनं रैक्यः पप्रच्छ भगवन्कस्मिन्सर्वे
सम्प्रतिष्ठिता भवन्तीति रसातललोकेष्विति ङोवाय
कस्मिन् रसातललोका ओताश्च प्रोताश्चेति भूलोकेष्विति
ङोवाय कस्मिन्भूलोका ओताश्च प्रोताश्चेति
भुवलोकेष्विति ङोवाय कस्मिन्भुवलोका ओताश्च
प्रोताश्चेति सुवलोकेष्विति ङोवाय कस्मिन्सुवलोका
ओताश्च प्रोताश्चेति मडलोकेष्विति ङोवाय कस्मिन्मडलोका
ओताश्च प्रोताश्चेति जनोलोकेष्विति ङोवाय कस्मिन् जनोलोका
ओताश्च प्रोताश्चेति तपोलोकेष्विति ङोवाय कस्मिन्स्तपोलोका
ओताश्च प्रोताश्चेति सत्यलोकेष्विति ङोवाय कस्मिन्सत्यलोका

ओताश्च प्रोताश्चेति प्रजापतिलोकेष्विति लोवाय
 कस्मिन्प्रजापतिलोका ओताश्च प्रोताश्चेति ब्रह्मलोकेष्विति
 लोवाय कस्मिन्ब्रह्मलोका ओताश्च प्रोताश्चेति सर्वलोका
 आत्मनि ब्रह्मणि मण्यय एवौताश्च प्रोताश्चेति
 स लोवायैवमेतान् लोकानात्मनि प्रतिष्ठिता-वेदात्मैव
 स भवतीत्येतन्निर्वाणानुशासनमिति वेदानुशासनमिति
 वेदानुशासनम् ॥

एति दशमः भाऽः ॥ १० ॥

अथ छैनं रैक्यः पप्रश्च भगवन्वोऽयं
 विज्ञानधन उल्काम-स केन कतरद्वाव
 स्थानमुत्सृज्यापकामतीति तस्मै स लोवाय
 दृष्टयस्थ मध्ये लोहितं मांसपिण्डं
 यस्मिन्-स्तद्वरं पुण्डरीकं कुमुदमिवानेकधा
 विकसितं तस्य मध्ये समुद्रः समुद्रस्य मध्ये
 कोशस्तस्मिन्नाऽयश्चतस्रो भवन्ति रमारमेष्ठाऽपुनर्भवति
 तत्र रमा पुण्येन पुण्यं लोकं नयत्यरमा पापेन
 पापमिच्छया यत्स्मरति तदभिसम्पद्यते अपुनर्भवया
 कोशं भिनत्ति कोशं भित्त्वा शीर्षकपालं भिनत्ति
 शीर्षकपालं भित्त्वा पृथिवीं भिनत्ति पृथिवीं भित्त्वापो
 भिनत्यापो भित्त्वा तेजो भिनत्ति तेजो भित्त्वा वायुं भिनत्ति वायुं
 भित्त्वाकाशं भिनत्याकाशं भित्त्वा मनो भिनत्ति
 मनो भित्त्वा भूतादिं भिनत्ति भूतादिं भित्त्वा मडान्तं
 भिनत्ति मडान्तं भित्त्वाव्यक्तं भिनत्यव्यक्तं भित्त्वाक्षरं
 भिनत्यक्षरं भित्त्वा मृत्युं भिनत्ति मृत्युर्वै परे देव
 ऐकीभवतीति परस्तात्र सत्रासत्र सदसदित्येतन्निर्वाणा-
 नुशासनमिति वेदानुशासनमिति वेदानुशासनम् ॥

एत्येकादशः भाऽः ॥ ११ ॥

ॐ नारायणाद्वा अत्रमागतं पञ्च ब्रह्मलोके
 मडासंवर्तके पुनः पञ्चमादित्ये पुनः पञ्चं
 ङ्ख्यादि पुनः पञ्चं जालडिलडिलन्नं पर्युषितं

પૂતમન્નમયાચિતમસંકલ્પમશ્રીયાન્ન કંચન યાચેત ॥

ઇતિ દ્વાદશઃ ખણ્ડઃ ॥ ૧૨ ॥

બાલ્યેન તિષ્ઠાસેદ્ધાલસ્વભાવોડસડ્ગો નિરવદ્યો
મૌનેન પાણ્ડિત્યેન નિરવધિકારતયોપલભ્યેત
કૈવલ્યમુક્તં નિગમનં પ્રજાપતિરુવાચ મહત્પદં
જ્ઞાત્વા વૃક્ષમૂલે વસેત કુચેલોડસહાય એકાકી
સમાધિસ્થ આત્મકામ આત્મકામો નિષ્કામો
જીર્ણકામો હસ્તિનિ સિંહે દંશે મશકે નકુલે
સર્પરાક્ષસગન્ધર્વ મૃત્યો રૂપાણિ વિદિત્વા ન બિભેતિ
કુતશ્ચનેતિ વૃક્ષમિવ તિષ્ઠાસેચ્છિદ્યમાનોડપિ
ન કુચ્યેત ન કમ્પેતોત્પલમિવ તિષ્ઠાસેચ્છિદ્યમાનોડપિ
ન કુચ્યેત ન કમ્પેતાકાશમિવ તિષ્ઠાસેચ્છિદ્યમાનોડપિ
ન કુચ્યેત ન કમ્પેત સત્યેન તિષ્ઠાસેત્સત્યોડયમાત્મા
સર્વેષામેવ ગન્ધાનાં પૃથિવી હૃદયં સર્વેષામેવ
રસાનામાપો હૃદયં સર્વેશામેવ રૂપાણાં તેજો
હૃદયં સર્વેષામેવ સ્પર્શાનાં વાયુર્હૃદયં
સર્વેષામેવ શબ્દાનામાકાશં હૃદયં સર્વેષામેવ
ગતીનામવ્યક્તં હૃદયં સર્વેષામેવ સત્વાનાં
મૃત્યુર્હૃદયં મૃત્યુર્વૈ પરે દેવ એકીભવતીતિ પરસ્તાન્ન
સન્નાસન્ન સદસદિત્યેતન્નિર્વાણાનુશાસનમિતિ
વેદાનુશાસનમિતિ વેદાનુશાસનમ્ ॥

ઇતિ ત્રયોદશઃ ખણ્ડઃ ॥ ૧૩ ॥

ઐ પૃથિવી વાન્નમાપોડન્નાદા આપો વાન્નં
જ્યોતિરન્નાદં જ્યોતિર્વાન્નં વાયુરન્નાદો
વાયુર્વાન્નમાકાશોડન્નાદ આકાશો
વાન્નમિન્દ્રિયાણ્યન્નાદાનીન્દ્રિયાણિ વાન્નં
મનોડન્નાદં મનો વાન્નં બુદ્ધિરન્નાદા
બુદ્ધિર્વાનમવ્યક્તમન્નદમવ્યક્તં
વાન્નમક્ષરમન્નાદમક્ષરં વાન્નં
મૃત્યુરન્નાદો મૃત્યુર્વૈ પરે દેવ એકીભવતીતિ

परस्तात्र सत्रासत्र सदसदित्येतन्निर्वाणा-
नुशासनमिति वेदानुशासनमिति वेदानुशासनम् ॥

इति यतुर्दशः ऋः ॥ १४ ॥

अथ छैनं रैक्यः पप्रच्छ भगवन्-योऽयं
विज्ञानघन उल्कामन्स केन कतरद्वाव
स्थानं दडतीति तस्मै स छोवाय योऽयं
विज्ञानघन उल्कामन्नाणं दडत्यपानं
व्यानमुदानं समानं वैरभं मुभ्य-
मन्तर्यामं प्रभञ्जनं कुमारं श्येनं
श्वेतं कृष्णं नागं दडति पृथिव्यापस्तेजो-
व्याकाशं दडति जागरितं स्वप्नं सुषुप्तं
तुरीयं य मडतां य लोके परं य लोके
दडति लोकालोके दडति धर्माधर्मं दडत्यभास्कर-
मभर्यादं निरालोकमतः परं दडति मडान्तं
दडत्यव्यक्तं दडत्यक्षरं दडति मृत्युं दडति
मृत्युर्वै परं देव ओकीभवतीति परस्तात्र सत्रासत्र
सदसदित्येतन्निर्वाणानुशासनमिति वेदानुशासनमिति
वेदानुशासनम् ॥

इति पञ्चदशः ऋः ॥ १५ ॥

सौबालबीजब्रह्मोपनिषन्नाप्रशान्ताय
दातव्या नापुत्राय नाशिष्याय नासंवत्सर-
रात्रोषिताय नापरिज्ञातकुलशीलाय दातव्या नैव
य प्रवक्तव्या । यस्य देवे परा भक्तिर्यथा देवे
तथा गुरौ । तस्यैते कथिता ष्यर्थाः प्रकाशन्ते
मडात्मन इत्येतन्निर्वाणानुशासनमिति
वेदानुशासनमिति वेदानुशासनम् ॥

इति षोडशः ऋः ॥ १६ ॥

ॐ पूर्णमदः पूर्णमिदं पूर्णात्पूर्णमुद्व्यते ।
पूर्णस्य पूर्णमादाय पूर्णमेवावशिष्यते ॥

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

॥ इति सुबालोपनिषत्समाप्ता ॥

Encoded and proofread by Sunder Hattangadi sunderh at hotmail.com

Subala Upanishad

pdf was typeset on August 25, 2020

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

